ZDROWIE I ŻYCIE

DZIENNIK URZĘDOWY IZBY ZDROWIA W GENERALNYM GUBERNATORSTWIE

Numer 27 (95). Rocznik III. | Kraków, 12. 7. 1942 r.

Redaktor: Dr. med. Werner Kroll, Kraków, Albrechtstr. 1a (Krupnicza), tel. 10524. — Wydawnictwo: Gesundheitskammer, Kraków, Albrechtstr. 11a (Krupnicza), tel. 10524. — Odpowiedzialny za dział ogłoszeń: W. von Würzen, Kraków, Albrechtstraße 11a (Krupnicza). — Rachunek bankowy: Gesundheitskammer — w Creditanstalt-Bankverein, Kraków, Adolf-Hitler-Platz, róg Szewskiej. — Pocztowe konto czekowe: Warszawa 73. — Adres telegraficzny: Gesundheitskammer, Kraków. — Prenumerata Zł. 3.— mies. Wszystkie urzędy pocztowe przyjmują zamówienia. — Czasopismo ukazuje się co tydzień.

Artykuły dla części redakcyjnej nadsyłać wyłącznie pod adresem: Redakcja „Zdrowie i Życie“, Kraków, Albrechtstr. 11a (Krupnicza), lub do Oddziału Warszawskiego, Warszawa, Koszykowa 37 (Okręgowa Izba Zdrowia). Rękopisy nadsyłać można bądź to w języku polskim, bądź to niemieckim. — Korespondencję w sprawie ogłoszeń, zwłaszcza ogłoszeń pod szyfrą, kierować wyłącznie: Wydawnictwo Gesundheitskammer, Kraków, Albrechtstr. 11a (Krupnicza).

Nie zamówione rękopisy zwraca się tylko w wypadku dołączenia opłaty pocztowej w odpowiedniej wysokości.

TREŚĆ:

O WĄTROBIE

(Z wykładów dokształcających)

Napisał Dr. Władysław Szumowski, Kraków

I. 50 — 60 zadań.

Wątroba jest ważnym narządem, który ma do spełnienia jakieś 50 — 60 zadań. Dla lepszej orientacji można je podzielić na kilka grup.

1. Dzięki obfitemu ukrwieniu i znacznym rozmiarom wątroba ma duże znaczenie w krążeniu krwi. Zajmując położenie bezpośrednio przed prawym sercem, wątroba może przyjąć olbrzymią ilość krwi, do półtora litra, jak gąbka, i może ją w danym razie przy pomocy skurczu żył wątrobowych na jakiś czas zatrzymać. W ten sposób chroni ona serce od przepełnienia i przeciążenia; grając rolę zbiornika zapasowego, wpływa regulująco na całe krążenie. Przypomnieć tu trzeba, że krew odżywczą otrzymuje wątroba przez tętnicę wątrobową *(arteria hepatica)*, natomiast krew, którą wątroba ma czynnościowo przerobić, dopływa głównie przez żyłę wrotną *(vena portae)*.

2. Drugą grupą zadań wątroby jest wytwarzanie żółci, która z jednej strony jest wydzieliną, potrzebną do trawienia, z drugiej zaś równocześnie, choć w mniejszym stopniu, wydaliną, usuwającą z ustroju niektóre ciała niepotrzebne. W skład żółci wchodzi kilkanaście składników chemicznych; przy każdym z nich układają się zadania wątroby.

3. Wątroba odgrywa ważną rolę jako magazyn, w którym czasowo zostają przechowywane węglowodany jako glikogen. Ilość węglowodanów bywa dość znaczna i dochodzi do kilkuset gramów cukru.

4. Wątroba przerabia i niekiedy przechowuje podobnie tłuszcze.

5. W wątrobie wytwarza się mocznik, który powstaje drogą syntezy z prostszych produktów rozkładu białka.

6. Wątroba zobojętnia rozliczne jady, jakie by mogły się przedostać do krwi z przewodu pokarmowego. Jest to niejako wielostronne pogotowie ratunkowe.

7. Wątroba bierze udział w powstawaniu fibrynogenu, bliżej niewyjaśniony.

8. Wątroba bierze udział w wytwarzaniu witaminu K.

9. Zawiera ona jakiś bliżej nieznany składnik przeciwdziałający anemii złośliwej itd.

W związku z intensywną i wielostronną czynnością chemiczną, wątroba posiada bogactwo zaczynów, jak diastazy, zaczyny proteoklastyczne, lipazy, zaczyny przemiany kwasów nukleinowych, arginazę, różne oksydazy i katalazy itd.

Ta znaczna ilość zadań chemicznych wątroby jest w wyraźnym rozdźwięku z tym, co można zobaczyć pod mikroskopem. Histochemia czynności materialnych wątroby właściwie ogranicza się do kilku ciał, jak glikogen, tłuszcz, żelazo.

Nie możemy uchwycić pod mikroskopem zaburzeń w najważniejszych nawet czynnościach wątroby, jak w przemianie nukleinowej i białkowej, w syntezie mocznika, w wytwarzaniu ciała przeciwko anemii złośliwej, w wytwarzaniu fibrynogenu, witaminu K, a właściwie nawet i składników żółci.

Występuje niekiedy zupełna sprzeczność z jednej strony między pełną sprawnością fizjologiczną i kliniczną wątroby, a dającymi się stwierdzić po śmierci ciężkimi zmianami histologicznymi w komórkach wątrobowych; z drugiej strony, przeciwnie, przy tuczeniu możemy znaleźć komórki tak napełnione tłuszczem, że zozumieć trudno, jak protoplazma do tego stopnia zredukowana, może wypełniać swoje 50 — 60

zadań. Chyba że my jesteśmy w błędzie przypuszczając, że do tylu czynności chemicznych potrzebna jest koniecznie odpowiednio większa ilość czystej protoplazmy. (R ö s s l e).

II. Hepatosis i hepatitis.

Wśród schorzeń wątroby zaczęto rozróżniać od niedawna (najwięcej Robert R ö s s l e, profesor patologii w Berlinie) *hepatosis i hepatitis. Hepatosis,* analogicznie do *nephrosis,* byłoby to schorzenie miąższu wątroby, natomiast *hepatitis* zapalenie wątroby bez zajęcia miąższu.

Wprawdzie nasuwa się tutaj zaraz zarzut, że takie oddzielenie *hepatosis* od *hepatitis* nie da się przeprowadzić, ponieważ w każdym narządzie stan zapalny połączony jest z uszkodzeniem swoistych komórek miąższu, jednakże wiele przemawia za tym, żeby taki podział zatrzymać.

Znane są trucizny, które nie zostawiając żadnych widocznych śladów w ściance naczyń krwionośnych, przedostają się przez nią do komórek wątrobowych i wywołują w nich ciężkie uszkodzenia aż do nekrozy włącznie. To byłaby czysta hepatoza. Nie ma przy tym żadnego wysięku. Mowa tu jest o dobrze znanych od dawna, tak zwanych „jadach wątrobowych“, jak fosfor, arsen, alkohol itd., a także o jadach nieznanych, jak w niektórych postaciach ostrego żółtego zaniku wątroby, w których właśnie znamiennym jest zanik i znikanie nabłonka w zrazikach wątrobowych. Ponieważ w tych stanach ścianki naczyń włoskowatych i włókna kratkowe pozostają nienaruszone, przeto całe to rusztowanie po prostu zapada się, stwarzając warunki do wytworzenia się blizny, o ile naturalnie nie nastąpi regeneracja, która jest możliwa. Jeżeli ucierpiały i zanikły tylko kawałki beleczek miąższu, a nie całe beleczki, wtedy regeneracja może nastąpić. I to jest przyczyną, dlaczego nekrozy częściowe, zwłaszcza centralne mogą się wygoić, bez zostawienia blizny.

To samo, jak się zdaje, dotyczy również spraw nekrotycznych pożółtaczkowych. Napewno obserwowano takie zejście u zwierząt doświadczalnych, u których podwiązano *ductus choledochus,* a także przy gojeniu się centralnych nekroz anoksemicznych (R o s i n).

W ten sposób jesteśmy niejako usprawiedliwieni, gdy mówimy *cum grano salis* o „czystych hepatozach“.

Rzecz prosta, istnieje znaczne stopniowanie wśród możliwych uszkodzeń, na przykład w tym sensie, że są lekkie i łatwo ustępujące zmiany w komórkach, obok ciężkich nie mogących już wrócić do normy uszkodzeń w układzie naczyniowym i odwrotnie.

Wśród schorzeń wątroby u człowieka wątroba eklamptyczna byłaby przykładem różnego możliwego nasilenia zmian w naczyniach włoskowatych i w nabłonkowym miąższu.

Z drugiej strony jako przeciwny ekstrem występuje czysta *hepatitis* bez hepatozy. Jest ona zasadniczo możliwa tylko w słabych postaciach zapalenia przy jadach naczyń włoskowatych bez powinowactwa do miąższu wątrobowego i bez następowego wytwarzania ciał toksycznych dla tegoż miąższu.

Najlepszym przykładem takiego stanu jest *„hepatitis serosa“,* opisana przez R ö s s l e g o i E p p i n g e r a, potwierdzona na materiale eksperymentalnym i klinicznym.

W tej postaci ukazuje się w szczelinach D i s s e g o między ścianką naczynia włoskowatego a beleczką komórek wątrobowych wysięk z dużą zawartością białka. Ten wysięk może dalej uszkadzać mezenchimę, może psuć rusztowanie włókien kratkowych i prowadzić do dysocjacji komórek wątrobowych, do rozluźnienia układu nabłonka. To byłaby t. zw. „desmoliza“.

Dowodem możliwości takiej czystej *hepatitis* bez hepatozy jest fakt, że komórki wątrobowe w takich schorzeniach pozostają nienaruszone, że czynności wątroby, nawet wytwarzanie żółci, nie ulega wyraźniejszej zmianie i że to ciężkie uszkodzenie związku komórek może się wyrównać. Mogą powstać nowe włókna kratkowe. Może się też rozwinąć to, co trzeba by nazwać „sklerozą“ wątroby.

Powyższe poglądy na *hepatitis* i *hepatosis* mają duże znaczenie dla zrozumienia różnych rodzajów marskości wątroby, o czym obszernie mówi dalej Rössle w styczniowym zeszycie czasopisma „Jahreskurse für ärztliche Fortbildung“ 1942.

III. Zwyrodnienia komórek wątrobowych.

Wątpliwości dotyczące t. zw. „zwyrodnień“ komórek wątrobowych, jak wiadomo, są stare i do tej pory nierozstrzygnięte. Przyczyną tego jest po części niejasność pojęcia zwyrodnienia w ogóle, po części zaś szczególna trudność w przeprowadzeniu granicy między normalnym a chorobliwym nagromadzeniem zapasów w komórce wątrobowej a także, w razie niezwykłego nagromadzenia, trudność rozpoznania zaburzeń czynnościowych i uchwycenia niebezpieczeństwa, o ile ono grozi życiu komórki.

Weźmy przykład: Ani w świecie zwierzęcym, ani u człowieka, poza wątrobą, nie znane jest występowanie glikogenu lub tłuszczu w jądrach komórek. W wątrobie glikogen w ten sposób pojawia się dość często, tłuszcz rzadziej, ale bez żadnego związku z obecnością lub nieobecnością glikogenu lub tłuszczu w protoplaźmie. Niezwykłość tego obrazu nasuwa myśl o zwyrodnieniu albo przynajmniej o jakimś zaburzeniu w przemianie materii danych komórek; ale zresztą nic innego w nich nie wskazuje na jakieś uszkodzenie komórki. Na tym przykładzie widzimy, jak trudno jest interpretować nienormalne stany nawet takie, które się daje uchwycić mikrochemicznie. A ile się może jeszcze nagromadzić innych materiałów w komórce wątrobowej, normalnych i nienormalnych, których histochemicznie wykazać nie umiemy! Na przykład, powiększenie ilości związanego żelaza albo nagromadzenie miedzi, znane chemikom fizjologicznym, pozostaje ukryte przed okiem histologa.

Z ciał organicznych jedynie glikogen i tłuszcz są uchwytne w swoich wahaniach wewnątrzkomórkowych. Najprościej przedstawia się sprawa z glikogenem. Zwyrodnienia glikogenowego nie znamy. Naciek glikogenowy przy niewystarczającej glikogenolizie w hypofunkcji nadnerczy albo w hyperinsuliniźmie tak samo, jak się zdaje, nie grozi niczym komórce, podobnie jak i utuczenie jej tłuszczem. Przy eksperymentalnej tuczności glikogenowej (J u n k e r s d o r f) gra, jak się zdaje, pewną rolę względna niedomoga rdzenia nadnerczy może razem z rozrostem tkanki wysepek Langerhansa.

Natomiast w chorobie Gierkego (*hepatonephromegalia glycogenica*) podobna zmiana w komórkach

wątrobowych łączy się ze szczególną marskością, towarzyszącą magazynowaniu (Speicherungszirrhose).

Jeżeli spadanie zawartości glikogenu w wątrobie poniżej pewnej miary uznamy za wskaźnik bezbronności wątroby, to zrozumiemy ciężkie następstwa tego braku w chorobie Basedowa oraz w eksperymentalnym zatruciu peptonem, gdy ukazują się w moczu barwiki żółciowe (Asher i Pletniow). W ten sposób otwiera się droga do zrozumienia działania jadów jelitowych, którym przypisuje się duże znaczenie w powstawaniu zwykłej marskości wątroby.

(C. d. n.)

Bekanntmachungen

und Verordnungen, die den Gesamtumfang der Gesundheitskammer betreffen

BEKANNTMACHUNG
des Leiters der Abteilung Gesundheitswesen in der Regierung des Generalgouvernements vom 13. Mai 1942

Registrierung der pharmazeutischen Spezialitäten
(Schluß)

Reg. Nr.

3255 Novocain ad us. vet.,
Amp., 4% 5×10 ccm.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3256 Novocain ad us. vet.,
Amp., 2% 5×10 ccm.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3257 Cebion, Paste ca. 15 g
MERCK, Darmstadt

3258 Pellidol ad us. vet. 80, 250 g
Salbe 500, 1000 g
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3259 Rephrin ad us. vet., fl. 1×10 ccm.
" " " " fl. 5×10 ccm.
" " " " Amp. 10×3 ccm.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3260 Colfin-Mixtur
ad us. vet., fl. 125 g
ASID, Warschau

3261 Scophedal Merck, Amp. 1, 3, 10, 100 ccm.
MERCK, Darmstadt

3262 Rivanol ad us. vet., Tabl. 0,5 g 10 St.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3262 Rivanol ad us. vet., Tabl. 0,1 g 20 St.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3264 Rivanol ad us. vet., Subst. 10 g
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3265 Tonophosphan ad us. vet. 5× 5 ccm.
" " " Amp. 5×10 ccm.
" " " " 5×20 ccm.
" " " " 2×50 ccm.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3266 Trypaflavin ad us. vet. 10 g
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3267 Trypaflavin ad us. vet. 4×20 ccm.
Amp. 2% 2×50 ccm.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3268 Obstinol, Emulsion 200 ccm.
Dr. Hermann THIEMANN, Lünen

3269 Scilloral, Kapseln 0,5 g 15, 30 g
" " 100 g
ASTA A. G., Brackwede

3270 Citretten, Tabl. 75, 200 St.
BENCKISER, Ludwigshafen

Obwieszczenia

i rozporządzenia dot. całokształtu Izby Zdrowia

OBWIESZCZENIE
kierownika Wydziału Spraw Zdrowotnych w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa z 13 maja 1942.

Rejestracja specyfików farmaceutycznych
(Dokończenie)

Nr. rejestr.

3255 Novocain ad us. vet.,
ampułki 4% 5×10 ccm.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3256 Novocain ad us. vet.,
ampułki 2% 5×10 ccm.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3257 Cebion, pasta ca 15 g
MERCK, Darmstadt

3258 Pellidol ad us. vet. 80,250 g
" maść 500, 1000 g
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3259 Rephrin ad us. vet., płyn 1×10 ccm.
" płyn 5×10 ccm.
" ampułki 10×3 ccm.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3260 Colfin-Mixtur
ad us. vet., płyn 125 g
ASID, Warschau

3261 Scophedal Merck, ampułki 1, 3, 10, 100 ccm.
MERCK, Darmstadt

3262 Rivanol ad us. vet., tabletki 0,5 g 10 szt.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3263 Rivanol ad us. vet., tabletki 0,1 g 20 szt.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3264 Rivanol ad us. vet., szczery 10 g
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3265 Tonophosphan ad us. vet. 5× 5 ccm.
" ampułki 5×10 ccm.
" " 5×20 ccm.
" " 2×50 ccm.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3266 Trypaflavin ad us. vet. 10 g
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3267 Trypaflavin ad us. vet. 4×20 ccm.
" ampułki 2% 2×50 ccm.
BEHRINGWERKE, Leverkusen

3268 Obstinol, zawiesina 200 ccm
Dr. Hermann THIEMANN, Lünen

3269 Scilloral, kapsułki 0,5 g 15, 30 g
" " 100 g
ASTA A. G., Brackwede

3270 Citretten, tabletki 75, 200 szt.
BENCKISER, Ludwigshafen

3271 Transpulmin, Amp. 5×2, 2 ccm.
CHEMIEWERK, HOMBURG, Frankfurt/M.

3272 Cebion, Tabl. 10, 20 St.
" " 100, 1000 St.
MERCK, Darmstadt

3273 Cebion, Amp. 1 ccm. 10, 50, 100 St.
" " 2 ccm. 5, 25, 100 St.
MERCK, Darmstadt

3274 Cebion forte, Amp. 3, 10, 100 St.
MERCK, Darmstadt

3275 Betabion, Tabl. 20, 100, 500 St.
MERCK, Darmstadt

3276 Betabion, Amp. 3, 10, 50 St.
MERCK, Darmstadt

3277 Betabion „forte", Amp. 3, 10, 50 St.
MERCK, Darmstadt

3278 Euflat, Dragees 30, 150 St.
SÄCHS. SERUMWERK, Dresden

3279 Pervitin, Amp. 6 St.
TEMMLER-WERKE, Berlin

3280 Neo-Lubrokal, Tabl. 10, 20, 50, 250 St.
ALBERT, Wiesbaden-Biebrich

3281 Activit, fl. 150 g
L. Spiess & Sohn, Warschau

Krakau, den 13. Mai 1942.

Der Leiter
der Abteilung Gesundheitswesen in der Regierung des Generalgouvernements
Im Auftrage:
(—) Dr. Weber
Pharmazierat

3271 Transpulmin, ampułki 5×2, 2 ccm.
CHEMIEWERK, HOMBURG, Frankfurt/M.

3272 Cebion, tabletki 10, 20 szt.
" " 100, 1000 szt.
MERCK, Darmstadt

3273 Cebion, ampułki 1 ccm. 10, 50, 100 szt.
" " 2 ccm. 5, 25, 100 szt.
MERCK, Darmstadt

3274 Cebion forte, ampułki 3, 10, 100 szt.
MERCK, Darmstadt

3275 Betabion, tabletki 20, 100, 500 szt.
MERCK, Darmstadt

3276 Betabion, ampułki 3, 10, 50 szt.
MERCK, Darmstadt

3277 Betabion „forte" ampułki 3, 10, 50 szt.
MERCK, Darmstadt

3278 Euflat, drażetki 30, 150 szt.
SÄCHS. SERUMWERK, Dresden

3279 Pervitin, ampułki 6 szt.
TEMMLER-WERKE, Berlin

3280 Neo-Lubrokal, tabletki 10, 20 szt.
" " 50, 250 szt.
ALBERT, Wiesbaden-Biebrich

3281 Activit, płyn 150 g
L. Spiess & Sohn, Warschau

Kraków, dnia 13 maja 1942.

Kierownik Wydziału Spraw Zdrowotnych
W Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Z polecenia:
Dr Weber
radca farmacji

BEKANNTMACHUNG

des Leiters der Abteilung Gesundheitswesen in der Regierung des Generalgouvernements vom 20. Mai 1942

Auf Grund der Verordnung über die Herstellung und den Verkehr mit organotherapeutischen Präparaten vom 10. Juni 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen 1933 Pos. 344), werden folgende organotherapeutischen Präparate registriert:

Reg. Nr.

403/Org. Folliculin
Menformon, 10 mg, fl 10 ccm
DEGEWOP, Berlin

404/Org. Folliculin
Menformon, 0,1 mg, Dragees 15 St.
DEGEWOP, Berlin

405/Org. Folliculin
Menformon, 0,3 mg, Dragees 10 St.
DEGEWOP, Berlin

406/Org. Folliculin
Menformon, 1 mg, Dragees 10 St.
DEGEWOP, Berlin

407/Org. Folliculin
Menformon, 0,1 mg, Amp. 5×1 ccm
DEGEWOP, Berlin

408/Org. Folliculin
Menformon, 2,5 mg, fl. 5 ccm
DEGEWOP, Berlin

OBWIESZCZENIE

Kierownika Wydziału Spraw Zdrowotnych w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa z dnia 20. maja 1942

Na podstawie rozporządzenia o wytwarzaniu i obrocie preparatów organo-terapeutycznych z dnia 10. czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. 1933 poz. 344), rejestruje się następujące preparaty organo-terapeutyczne:

Nr. rejestr.

403/Org. Folliculin
Menformon, 10 mg, płyn 10 ccm
DEGEWOP, Berlin

404/Org. Folliculin
Menformon, 0,1 mg, drażetki 15 szt.
DEGEWOP, Berlin

405/Org. Folliculin
Menformon, 0,3 mg, drażetki 10 szt.
DEGEWOP, Berlin

406/Org. Folliculin
Menformon, 1 mg, drażetki 10 szt.
DEGEWOP, Berlin

407/Org. Folliculin
Menformon, 0,1 mg, ampułki 5×1 ccm
DEGEWOP, Berlin

408/Org. Folliculin
Menformon, 2,5 mg, płyn 5 ccm
DEGEWOP, Berlin

409/Org. Folliculin
Menformon, 2 mg, Salbe 20 g
DEGEWOP, Berlin

410/Org. Folliculin
Menformon, 0,05 mg, Styli 12 St.
DEGEWOP, Berlin

411/Org. Folliculin
Menformon, 0,1 mg, Supp. 10 St.
DEGEWOP, Berlin

412/Org. Folliculin
Menformen
forte 5 mg, Amp. 1, 6 St.
DEGEWOP, Berlin

413/Org. Ovowop, Dragees 30, 50 St.
DEGEWOP, Berlin

414/Org. Pernaemyl, Amp. 6,50 St.
DEGEWOP, Berlin

415/Org. Pernaemyl forte Amp.
(5-fach) 2 ccm 1, 3, 6 St.
5 ccm 1 St.
DEGEWOP, Berlin

416/Org. Pernaemyl, fl. 75 ccm
DEGEWOP, Berlin

417/Org. Pregnyl, 300 IE, Amp. 3 St.
DEGEWOP, Berlin

418/Org. Pregnyl, 1000 IE, Amp. 1, 5 St.
DEGEWOP, Berlin

419/Org. Pregnyl, 100 RE, Tabl. 30 St.
DEGEWOP, Berlin

420/Org. Pregnyl, 500 RE, Tabl. 30 St.
DEGEWOP, Berlin

421/Org. Progestin, 1 mg, Amp. 5×1 ccm
DEGEWOP, Berlin

422/Org. Progestin, 5 mg, Amp. 5×1 ccm
DEGEWOP, Berlin

423/Org. Ventraemon, Pulv. 75, 150 g
DEGEWOP, Berlin

427/Org. Progynon, 2 mg, fl. 20 ccm
SCHERING A. G., Berlin

428/Org. Prolan-Öl „stark"
ad us. vet., fl. 20 ccm
BEHRINGWERKE, Leverkusen

429/Org. Evion ad us. vet., Kaps. 50 St.
MERCK, Darmstadt

430/Org. Evion ad us. vet., Amp.
10 ccm 1, 10 St.
MERCK, Darmstadt

431/Org. Padutin, fl. 10 ccm
BAYER, Leverkusen

432/Org. Padutin, Dragees 20 St.
BAYER, Leverkusen

433/Org. Padutin, Amp. 5×1 ccm
BAYER, Leverkusen

434/Org. Progynon „stark"
15 mg, fl. 20 ccm
SCHERING A. G., Berlin

435/Org. Pankreon, Tabl. 25, 100 St.
1000 St.
KALI-CHEMIE A. G., Berlin

436/Org. Testoviron, 5 mg, Amp. 4×1 ccm
SCHERING A. G., Berlin

437/Org. Testoviron, 10 mg, Amp. 4×1 ccm
SCHERING A. G., Berlin

438/Org. Testoviron, 25 mg, Amp. 4×1 ccm
SCHERING A. G., Berlin

439/Org. Pankreon, Pulv. 10, 25, 50 g
KALI-CHEMIE A. G., Berlin

409/Org. Folliculin
Menformon, 2 mg, maść 20 g
DEGEWOP, Berlin

410/Org. Folliculin
Menformon, 0,05 mg, pręciki 12 szt.
DEGEWOP, Berlin

411/Org. Folliculin
Menformon, 0,1 mg, 10 szt.
DEGEWOP, Berlin

412/Org. Folliculin
Menformon
silna 5 mg, ampułki 1, 6 szt.
DEGEWOP, Berlin

413/Org. Ovowop, drażetki 30, 50 szt.
DEGEWOP, Berlin

414/Org. Pernaemyl, ampułki 6, 50 szt.
DEGEWOP, Berlin

415/Org. Pernaemyl silny, ampułki
(5-krotnie) 2 ccm 1, 3, 6 szt.
5 ccm 1 szt.
DEGEWOP, Berlin

416/Org. Pernaemyl, płyn 75 ccm
DEGEWOP, Berlin

417/Org. Pregnyl, 300 jedn. międzynar.
ampułki 3 szt.
DEGEWOP, Berlin

418/Org. Pregnyl, 1000 j. m., amp. 1, 5 szt.
DEGEWOP, Berlin

419/Org. Pregnyl, 100 j. szczur., tabl. 30 szt.
DEGEWOP, Berlin

420/Org. Pregnyl, 500 j. szczur., tabl. 30 szt.
DEGEWOP, Berlin

421/Org. Progestin, 1 mg, amp. 5×1 ccm
DEGEWOP, Berlin

422/Org. Progestin, 5 mg, amp. 5×1 ccm
DEGEWOP, Berlin

423/Org. Ventraemon, proszek 75; 150 g
DEGEWOP, Berlin

427/Org. Progynon, 2 mg, płyn 20 ccm
SCHERING A. G., Berlin

428/Org. Prolan-olej „silny"
ad us. vet., płyn 20 ccm
BEHRINGWERKE, Leverkusen

429/Org. Evion ad us. vet., kapsułki 50 szt.
MERCK, Darmstadt

430/Org. Evion ad us. vet., ampułki
10 ccm 1, 10 szt.
MERCK, Darmstadt

431/Org. Padutin, płyn 10 ccm
BAYER, Leverkusen

432/Org. Padutin, drażetki 20 szt.
BAYER, Leverkusen

433/Org. Padutin, ampułki 5×1 ccm
BAYER, Leverkusen

434/Org. Progynon „silny" 15 mg płyn 20 ccm
SCHERING A. G., Berlin

435/Org. Pankreon, tabl. 25, 100, 1000 szt.
KALI-CHEMIE A. G., Berlin

436/Org. Testoviron, 5 mg, ampuł. 4×1 ccm
SCHERING A. G., Berlin

437/Org. Testoviron, 10 mg, ampuł. 4×1 ccm
SCHERING A. G., Berlin

438/Org. Testoviron, 25 mg, ampuł. 4×1 ccm
SCHERING A. G., Berlin

439/Org. Pankreon, prosz. 10, 25, 50 g
KALI-CHEMIE A. G., Berlin

440/Org.	Lacarnol, fl. BAYER, Leverkusen	20 ccm
441/Org.	Progynon „stark“ 10 000 IE Dragees SCHERING A. G., Berlin	15 St.
442/Org.	Lacarnol, Amp. BAYER, Leverkusen	5×1 ccm
443/Org.	Progynon, 1000 IE Dragees SCHERING A. G., Berlin	15, 30 St. 60, 150 St.
444/Org.	Testoviron-Tropfen „T“ transcutan, 50 mg SCHERING A. G., Berlin	10 ccm
445/Org.	Proluton, 2 mg, Amp. SCHERING A. G., Berlin	3×1 ccm
446/Org.	Proluton, 5 mg, Amp. SCHERING A. G., Berlin	3×1 ccm
447/Org.	Proluton, 10 mg, Amp. SCHERING A. G., Berlin	3×1 ccm
448/Org.	Proluton, C, 5 mg, Dragees SCHERING A. G., Berlin	10, 25 St.
449/Org.	Proluton, C, 10 mg, Dragees SCHERING A. G., Berlin	25 St.

(Fortsetzung folgt)

440/Org.	Lacarnol, płyn BAYER, Leverkusen	20 ccm
441/Org.	Progynon „silny“ 10 000 j. m., drażetki SCHERING A. G., Berlin	15 szt.
442/Org.	Lacarnol, ampuł. BAYER, Leverkusen	5×1 ccm
443/Org.	Progynon 1000 j. m., drażet. SCHERING A. G., Berlin	15, 30, 60, 150 szt.
444/Org.	Testoviron-krople „T“ transcutan 50 mg SCHERING A. G., Berlin	10 ccm
445/Org.	Proluton 2 mg, ampuł. SCHERING A. G., Berlin	3×1 ccm
446/Org.	Proluton 5 mg, ampuł. SCHERING A. G., Berlin	3×1 ccm
447/Org.	Proluton 10 mg, ampuł. SCHERING A. G., Berlin	3×1 ccm
448/Org.	Proluton C, 5 mg, drażetki SCHERING A. G., Berlin	10, 25 szt.
449/Org.	Proluton C, 10 mg, drażet. SCHERING A. G., Berlin	25 szt.

(C. d. n.)

NIEDZIELNE DYŻURY LEKARZY
w Krakowie
na dzień 12 lipca 1942

Lekarze ogólni:

Dr. Maciejewski Józef, Zyblikiewicza 12
Lek. Maciejewski Juliusz, Bonerowska 9/5
Dr. Majewicz Edmund, Straszewskiego 24
Lek. Makomaski Zdzisław, Grochowska 12
Dr. Malanek Adam, św. Wawrzyńca 40
Lek. Małachowski Józef, Rakowicka 6
Lek. Matkowski Jarosław, św. Wawrzyńca 20
Lek. Mazurkiewicz Anna, I. Osiedle Ofic. 34
Lek. Meyer Jan Zbigniew, Kołłątaja 2

Lekarze chorób kobiecych:

Lek. Szancerówna Zofia, Syrokomli 3
Dr. Szczerbiński Edward, Powiśle 2
Lek. Szefel Irena, Żuławska 11 a

Lekarze chorób dziecięcych:

Dr. Smreczyńska Janina, Smoleńska 23
Dr. Sokołowska Anna, Potockiego 8

Chirurdzy:

Lek. Stafiera Jan, Ks. Siemaszki 13. b.
Dr. Stypa Mieczysław, Zyblikiewicza 5

Dermatolog:

Dr. Malinowski Stanisław, Kochanowskiego 29

Neurolog:

Dr. Ferens Ernest, Zielona 21

Lekarze dentyści:

Lek. Hamerska Czesława, Starowiślna 19
Lek. Jaśkiewicz Jan, Floriańska 19
Lek. Rucińska Morgulec Maria, Batorego 1

Uprawniony technik dentystyczny:

Martynkowska Maria, Pańska 6

NIEDZIELNE DYŻURY LEKARZY
w Krakowie
na dzień 19. VII. 1942

Lekarze ogólni:

Lek. Meyerowa Maria, Kołłątaja 2
Lek. Michałkiewicz Witold, Sebastiana 30
Lek. Mierowski Jan, Czysta 1
Lek. Miklaszewski Wiktor, Pierackiego 7
Lek. Miś Marian, Mogilska 24
Dr. Morawski Karol, Karmelicka 45
Dr. Morus Adam, Warneńczyka 3
Dr. Motylewicz Antoni, Retmańska 6, Ludwinów
Lek. Mruk Józef, Legionów 14

Lekarze chorób kobiecych:

Dr. Szlank Józef, Sebastiana 10
Dr. Szlapakówna Helena, Garbarska 12
Dr. Ślączka Zofia, Zwierzyniecka 11

Lekarze chorób dziecięcych:

Dr. Spoczyńska Jadwiga, Szlak 14 b.
Dr. Stawiarska Gabriela, Pierackiego 17

Chirurdzy:

Dr. Sznajder Włodzimierz, Starowiślna 4
Dr. Trella Julian, Orzeszkowej 9

Dermatolog:

Dr. Małkiewicz Edward, Blich 3

Neurolog:

Lek. Gérard de Festenburg Er., Siemiradzkiego 12

Lekarze dentyści:

Lek. Kozakowa Olga, Dietla 105
Lek. Brodkiewiczowa Zofia, Wielopole 6
Lek. Chadżijew Donczo Iliew, Lelewela 17

Uprawniony technik dentystyczny:

Piżl Stanisław, Powiśle 2

Druk: Z. K. W. Kraków, Universitätsstraße 19a